

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

4.Bf.61/2023/18. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2023. június 22. napján tartott nyilvános ülésen kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2022. december 14. napján kihirdetett 94.B.276/2021/40. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt1 vádlott szabadságvesztésének végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg.

A vagyoneklobzást további 120.000,- (százhuszezer) forintra is elrendeli.

A vádlott által letartóztatásban töltött idő utolsó napja 2021. április 17., az ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyeletének kezdő napja 2021. április 18., befejező napja 2022. május 12. A közigazgatási területre korlátozott bűnügyi felügyeletének kezdő napja 2022. május 13.

Az előbbi időpontokra tekintettel számítja be a kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által előzetes fogvatartásban és lakóhelyhez kötött bűnügyi felügyeletben töltött időt azzal, hogy egynapi szabadságvesztésnek 4 (négy) nap ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2022. év december hó 14. napján kihirdetett 94.B.276/2021/40. számú ítéletében bűnösnek mondta ki Terhelt1 vádlottat kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés], valamint új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében [Btk. 184. § (1) bekezdés], amiért őt – halmazati büntetésül – 6 év szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtásai fokozata fegyház, amelyből a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban és bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámításáról, valamint a bűnjelekről akként, hogy azok lefoglalását megszüntette és egyrészt kiadni rendelte, másrészt az értéktelenek megsemmisítéséről határozott. Az elsőfokú bíróság 26.170 forintba vagyonek Kobzást rendelt el és a bűnösnek kimondott vádlottat kötelezte a bűnügyi költség viselésére.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész kizárólag a büntetés súlyosításáért, a vádlott és a védő csak a büntetés enyhítéséért jelentett be fellebbezést.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.75/2022/17. számú átiratában a súlyosítást célzó ügyészi fellebbezést fenntartotta. Kifejtette, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott, hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést nem vétett a törvényszék. Az irányadó tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és a cselekmények minősítése is törvényes. A büntetés kiszabása körében az átirat kiemelte, hogy tévesen értékelte az elsőfokú bíróság a kábítószer-kereskedelem mennyiségét a vádlott javára, mert az a jelentős mennyiség alsó határát több mint kétszeresen meghaladta. A fentiekkel ellentétben tételelesen megjelölte azokat a további büntetőeljárásokat, amelyek a vádlottal szemben jelenleg is folyamatban vannak, többek között kábítószer-kereskedelem büntette miatt. Az ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság által feltárt büntetés kiszabási körülmények alapján a középértéktől a vádlott javára való eltérés ugyan alappal indokolható, azonban az elsőfokú bíróság által kiszabott, a középérték felénél is rövidebb tartamú szabadságvesztés nem alkalmas a büntetési célok elérésére, ezért a szabadságvesztés hosszabb tartamban való meghatározása szükséges. Indítványozta továbbá az ügyészség, hogy a másodfokú bíróság a vádlottal szemben további 120.000 forint erejéig vagyonek Kobzást rendeljen el a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja értelmében és pontosítsa az előzetes fogva tartására vonatkozó adatokat is.

[4] A vádlott meghatalmazott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában arra hívta fel a figyelmet, hogy a vádlott a bűncselekmény elkövetésekor büntetlen előéletű volt, továbbá már a hatvanadik életévét is betöltötte, amely körülményt rendkívüli nyomatékkal kell értékelni. A védői érvelés szerint nagyobb súllyal szükséges értékelni a vádlott beismerő vallomását és a fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltakkal ellentétben éppen azt kérte enyhítő körülményként értékelni, hogy az adott minősítésen belül az érintett kábítószer-kereskedelem mennyisége viszonylag csekély volt. Ugyancsak nagyobb nyomatékkal kérte értékelni, hogy a vádlott krónikusan beteg kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, valamint az időmúlást is. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítését kérte.

[5] Az ellenétes irányú fellebbezések közül a másodfokú bíróság a vádlott és védő enyhítését célzó fellebbezését találta alaposnak.

[6] A másodfokú bíróság a Be. 599. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel a Be. 598. § (2) bekezdésére is, a fellebbezéseket nyilvános ülésen bírálta el, amelyen a vádlott védője az írásbeli fellebbezésében foglaltakkal egyezően szólalt fel. Terheltl vádlott felszólalásában az életkorára és egészségi állapotára hívta fel a figyelmet melyekre tekintettel a kiszabott büntetés enyhítését kérte, az utolsó szó jogán megbánásának adott hangot.

[7] Az ítéltábla a törvényszék ítéletének érdemi felülbírálatát megelőzően annak terjedelmével kapcsolatban megállapította, hogy az a Be. 590. § (3) bekezdése értelmében korlátozott. Az imént megjelölt eljárásjogi rendelkezés szerint, ha a fellebbezést kizárólag az 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálja felül. A Be. 583. § (3) bekezdésének a) pontja értelmében pedig, fellebbezésnek van helye – többek között – kizárólag a kiszabott büntetés vagy intézkedés neme és mértéke vagy tartama ellen is. A másodfokú bíróság megállapította, hogy az ellentétes irányú fellebbezések kizárólag a büntetés mértékét támadták, ezért a felülbírálat korlátozott terjedelmű. Ez esetben a másodfokú bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, ha a fellebbezést kizárólag az 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság a tényállását a vádlott beismerő vallomására, valamint az azt alátámasztó egyéb bizonyítékokra alapozta és a tényállást egyébként sem érte támadás a perbeli felek részéről.

[8] Az ítéltábla vizsgálta, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat megtartotta-e, és ennek eredményeként megállapította, hogy olyan eljárási szabálysértést sem vétett, amely az elsőfokú ítélet feltétlen hatályon kívül helyezését eredményezte volna a Be. 608. § (1) bekezdése és 609. § (1) bekezdése alapján.

[9] Az irányadó történeti tényállásból okszerű következtetett az elsőfokú bíróság Terheltl vádlott bűnösségére és a cselekmények minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek, köztük a Legfelsőbb Bíróság 1/2007. BJE. számú jogegységi határozatában foglaltaknak.

[10] A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság döntően helyesen sorolta fel és értékelte a vádlott javára szóló enyhítő és a terhére értékelendő súlyosító körülményeket. A másodfokú bíróság a védő enyhítést célzó fellebbezésében írtakkal egyetértve nyomatékos enyhítő körülményként értékelte a vádlott életkorát, továbbá azt a körülményt, hogy a cselekmény minősítésén belül valóban a kevésbé súlyos megítélésű magatartások közé sorolható a vádlotti cselekvőség, mert az ítéltábla gyakorlatában is inkább a jelentős mennyiség alsó határát akár több tízszeresen meghaladó mennyiségek a jellemzőek. Szükséges különbséget tenni még az azonos minősítés alá eső cselekményeken belül is a kábítószeres mennyisége alapján, hiszen a forgalomba kerülő mennyiség mindenképpen egyfajta jelzője a cselekmény társadalomra veszélyessége fokának. Az elsőfokú bíróságtól részben eltérően a másodfokú bíróság nagyobb jelentőséget tulajdonított annak a

körülménynek, hogy a viszonylag idősebb korú vádlott egy tartósan beteg kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, ezenfelül már több unokája és dédunokája is van.

[11] Mindezen körülmények alapján a másodfokú bíróság lehetőséget látott arra, hogy a Btk. 35. § (2) bekezdésének felhívásával a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre figyelemmel eggyel enyhébb, börtön fokozatban határozza meg a szabadságvesztés végrehajtási rezsimjét. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés tartama és az ahhoz arányosan igazodó közügyektől eltiltás mértéke az ítéltábla álláspontja szerint is szükséges, egyben elegendő is a büntetési célok eléréséhez, továbbá megfelelően egyéniesített is. A másodfokú bíróság ezért – a szabadságvesztés büntetés mértékét illetően – sem a súlyosítást célzó ügyészi, sem pedig az enyhítést célzó védelmi fellebbezésekkel nem értett egyet.

[12] Osztotta ugyanakkor a fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltakat a vagyonekbevétele mértékének megváltoztatásával kapcsolatban. A rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy az ekbevétele mellőzésével érintett 120.000 forintot tanú4 – a vádlott felesége – a terhelttől kapta abból a célból, hogy fizesse ki a náluk dolgozó villanyszerelőket. Ilyen tartalmú nyilatkozatot tett az elsőfokú tárgyaláson tanú4 és e nyilatkozatát maga a vádlott is alátámasztotta. A Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján vagyonekbevétele kell elrendelni, arra a bűncselekményből eredő vagyonra, amelyet az ekbevétele a bűncselekmény ekbevétele során, vagy azzal összefüggésben szerzett. A (2) bekezdés értelmében az ilyen vagyonra nézve akkor is vagyonekbevétele kell elrendelni, ha azzal más gazdagodott. Az imént idézett rendelkezésekkel összhangban a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontja értelmében ellenkező bizonyításig vagyonekbevétele alá eső vagyonnak kell tekinteni és vagyonekbevétele kell elrendelni arra a vagyonra, amelyet az ekbevétele a kábítószerrel való kereskedelem ekbevétele ideje alatt szerzett.

[13] Az elsőfokú bíróság által helyesen megállapított és ekként a másodfokú eljárásban is irányadó történeti tényállás szerint a vádlott csaknem egy éven keresztül folytatott kábítószer és új pszichoaktív kereskedelemként minősülő tevékenységet. E tevékenységből jelentős vagyoni haszonra tett szert, amely ellenkezőjének bizonyítása nem történt meg. Ezért a Be. 71. § (1) bekezdés a) pontja és a Be. 74/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján a tanú4től lefoglalt, de az eljárás adatai szerint a vádlottól származó további 120.000 forintba is vagyonekbevétele rendelt el a másodfokú bíróság. E pénzösszeg vagyonekbevétele alá esésének vizsgálatánál ugyanis nem a felhasználás céljának, hanem a pénz eredetének, a vádlottól való származásának van el nem mellőzhető jelentősége. Márpedig ennek megállapíthatóságához nem fér kétség.

[14] Pontosítást igényelt a vádlott által letartóztatásban töltött idő utolsó napja és ezáltal az ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyelet kezdő napja is, valamint ezekkel összefüggésben a közigazgatási területre korlátozott bűnügyi felügyelet kezdő napja is. Az iratok tartalma alapján a másodfokú bíróság a kényszerintézkedéseknek a rendelkező részben megjelölt időpontjait, erre tekintettel magát a beszámítást is pontosította. E körben korrigálni kellett a kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által előzetes fogvatartásban és lakóhelyhez kötött bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámítását, amelyet értelemszerűen befolyásolt az a körülmény is, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönre módosította a másodfokú bíróság. Ezért a Btk. 92. § (3) bekezdés a) pontjának II. fordulata alapján a

beszámításnál megállapította, hogy egy napi szabadságvesztésnek négy nap ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

[15] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatának egyéb rendelkezéseit törvényesnek találta.

[16] A másodfokú bíróság a kifejtettek értelmében az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta a Be. 606. § (1) bekezdése alapján, míg a törvényszék ítéletének további rendelkezéseit helybenhagyta a Be. 605. § (1) bekezdésének felhívásával.

Budapest, 2023. június 22.

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Németh Nándor s.k. előadó bíró, Dr. Lőrinczy Attila István s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék 94.B.276/2021/40. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 4.Bf.61/2023/18. számú ítéletében írt változtatással 2023. június 22. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. június 22.

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.

a tanács elnöke